

[Statsministeren]

Hverken forhenværende skatteminister Svend Jakobsen eller nuværende skatteminister Anders Andersen har vildledt folketinget med hensyn til oplysninger om beskatningen af privatforbrug af ministerbiler.

Minister Svend Jakobsen oplyste i den i begrundelsen for spørgsmålet citerede skrivelse af 13. oktober 1976, at regeringen har besluttet, at bl. a. værdien af privatforbrug af ministerbiler fremtidig skal medregnes til den skattepligtige indkomst. I skrivelsen anførtes intet specielt vedrørende kørsel mellem bolig og ministerium.

Minister Anders Andersen oplyser i den ligeledes i begrundelsen citerede skrivelse af 1. marts 1979, at en ministers kørsel med tjenstebilen mellem bolig og ministerium betragtes som tjenstlig kørsel, og at ministeren derfor ikke skal medregne nogen værdi af denne kørsel til sin skattepligtige indkomst.

Der foreligger således ingen uoverensstemmelse mellem det i de to skrivelser anførte.

Når benyttelsen af ministerbilen til kørsel mellem bolig og ministerium betragtes som tjenstlig kørsel, skyldes det – som også anført i den nævnte skrivelse fra minister Anders Andersen – de særlige arbejdsvilkår, ministre virker under. Jeg behøver næppe her nærmere beskrive disse arbejdsvilkår. De må være forespørgeren bekendt.

Bortfaldet spørgsmål:

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. 770, der var stillet af Kaj Hansen til handelsministeren, den 2. april 1979 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til handelsministeren (28/3 79) af:

Kaj Hansen (DKP):

»Vil ministeren oplyse, hvad der er årsagen til, at DUC sender råolie til et raffinaderi i Rotterdam?«

(Spm. nr. 770).

Begrundelse.

Ifølge Ekstra Bladet for den 28. marts 1979 sender DUC råolie til et raffinaderi i Rotterdam alene for at få Rotterdam-prisen på de raffinerede produkter i Danmark.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 195. Fremsat 20/3 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg vil gerne med det samme sige, at regeringen må afvise det fremsatte forslag. Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det nu fjerde gang siden kreditformidlingslovens vedtagelse i oktober 1973, at vi her i tinget beskæftiger os med et forslag om dens ophævelse.

Det er regeringens opfattelse, at det i den nuværende situation ikke ville være forsvarligt at give afkald på en lovgivning, der – om end mere indirekte end direkte – må vurderes som værende af betydning for penge- og kreditpolitikken. Denne vurdering af loven har Nationalbanken da også givet udtryk for i forbindelse med de tidligere drøftelser her i tinget. Nationalbanken har således udtalt, at kreditformidlingsloven har muliggjort en sådan udformning af det frivillige aftalesystem, at der er sket en væsentlig styrkelse af pengepolitikens effektivitet.

Endvidere vil jeg også gerne pege på, at hensynet til det valutariske samarbejde inden for EF gør det hensigtsmæssigt at bibeholde de pengepolitiske indgrebsmuligheder, der er indeholdt i kreditformidlingsloven. Jeg kan i denne forbindelse henvise til artikel 9 i Rådsk Direktiv af 18. februar 1974 om stabilitet, vækst og fuld beskæftigelse i Fællesskabet. Skal den ophæves, må der stilles noget andet i stedet. De ovenfor nævnte EF-forpligtelser fører til samme konklusion. Et bidrag i denne retning har det ikke været mig muligt at finde i det fremsatte forslag.

Ritt Bjerregaard (S):

Som økonomiministeren allerede har nævnt det, har dette forslag tidligere været behandlet her i folketinget, og jeg skal ikke forlænge den debat, der allerede adskillige gange har været ført. Socialdemokratiet kan